

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Περὶ τῆς ἀρχαίας Φιλοσοφίας τῶν
Ελλήνων.

Οἱ ἀποικοί, ὅπου ὁ Ἰγάχος, καὶ Δαναός ἔφεραν απὸ τῶν Αἴγυπτον εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ ἐκεῖνοι, ὅπου ἔφερον τὸ Κάδμος απὸ τῶν Φοινίκων, ἐσάθισαν οἱ πορφύται, ὅπερ ἀρχισαν νὰ σέζημερόνυν τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης, τὰ ὅποια εἰς τὰς ἀρχὰς ἡ τοῦ παντάπασι βάρβαρα.

Η καλλιέργεια ὅμως καὶ ὁ ἔρως τῷ δημοσίῳ δὲ ἀρχισε νὰ αὐτῇ παράσυτοις, εἰ μὴ φέλε τὸ 49 Ολυμπιάδα, ὅ δει 573 ἐπὶ ωρὶν Χειρός, καὶ ὅποιος ύπερέβαινε τὰς ἄλλας καὶ τότο, ὠνομάζεται κατ' ἐκείνας τὰς καιράς Σοφός.

Ἐπτά ἔλαβον κατ' ἔξοχων τὸ ὄνομα τότο φίλοι τοῖς Ελληνοῖς. Θαλῆς ὁ Μιλύσιος, Σόλων ὁ Λαγυναῖος, Χείλων ὁ Λακεδαιμόνιος, Πιττακὸς ὁ Μιτυληναῖος, Βίας ὁ Πριενεὺς, Κλεόβυλος ὁ Δίνδιος, καὶ Περίανδρος, ὁ τύραννος τῆς Κορεεύδιων. Οἱ δύω ἔχαται ὅμως ἥρπασαν τότον τὸ τίτλον μὲ παχυργίαν καὶ διωδεσίαν φέλειαστότερον, φίλοι κατ' αἵξιαν αρετῆς καὶ σοφίας. Διὰ τότο οἱ Ελλήνες μὲ ταῦτα ἐπέχεαται εἰς τὸν Ἀπόλλωνος ἐπαύωντος θύρας τὸ σειχεῖον Ε., φίλοι νὰ δείξεν ὅτι πούτε μόνον Σοφοὶ ἀληθινοὶ ἐχημάτισαν. Εἰς τέτας ὅμως σωκρατικούς τινὲς καὶ Αὐδάχαρτον τὸν Σκύθα, καὶ Φαιρεκίδην τὸν Σύρον, ἢ Φοίνικα, καθὼς εἰπαμὲν αὐτέρω, ὁ ὅποιος ἐκατοίκησεν εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ Επιμηίδην τὸν Κρητικὸν, καὶ Μύσωνα τὸν Χιναιόν.

Τὸ μέρος τῆς Φιλοσοφίας, ὅπερ ἐπεχειρείασται φίλοι κατ' ἔξοχων νὰ καλλιέργεψην, ἡ τοῦ ἡ Νέακη τοῦ Πολιτικοῦ. Εφιλοσοφώσαν λοιπὸν νομοθετήσατες, κατα-

γείνοντες πολιτείας (δημοκρατικάς διοικήσεις), ηγέ
γεσκεδάζοντες εἰς τὸν κόσμον ψαθίκας καὶ διποθέεγ-
ματα ἡθικά· ἔξω ἀπὸ τὸν Θαλάσσην, ὁ ὄποιος κατε-
γίγνεται εἰς τὴν Γεωμετρείαν, Αὐτορομίαν, καὶ Φυσι-
κήν, καὶ κατέβαλε πὲ τῷράπτα θεμέλια τῆς Ιωνικῆς
Σχολῆς, διτὸ τὸν ὄποιαν ἐπήγασε μᾶλις ταῦτα εἰς τὴν
Ελλάδα κάθε εἶδος μαθήσεως.

ΑΡΘΡΟΝ Α'.

Περὶ τῆς Ιωνικῆς Σχολῆς.

Θαλῆς, οὗτοι μακρὰς ἡ Θρέμματα τῆς Μιλύτης, Πόλεως Ιω-
νίας, ὅπερα διπὸ τὰς πολλὰς καὶ μακρὰς θεραπείες,
ὅπερ ἔπαμψι εἰς τὴν Ασίαν, Φοινίκην, καὶ Κρήτην,
ἐπιτιρέφωντας εἰς τὴν πατερίδα του, αὐτοῖς ζηλεῖον,
διὰ τὰ διδάξην, καὶ νὰ μεταδώσῃ ἐκεῖνο, ὅπερ διπὸ τὰς
ἀποδημίας καὶ τὴν σπεδεύτη διπέμπτος, καὶ ἐδωκεν αρ-
χὴν εἰς τὴν Λιρεσινήν, οὐδὲ ὄποια ἐπωνυμάδη διτὸ τὸν
τόπον Ιωνικήν. Αὐτὸς εἰς τὴν Γεωμετρείαν δύρηκε διά-
φορα θεωρήματα, σχείγυπτε τὰ αἴτια τῆς Εκλείψεων,
καὶ ἐπεδόθη πολλὰ εἰς τὴν Φυσικήν, εἰς τὴν ὄποιαν
τὴν τοράτην αρχὴν τῆς φυσικῶν ὄντων τὴν ἀπέδιδε
εἰς τὸ ὅδωρ.

Τοῦτον διεδέχθη εἰς τὴν αὐτὴν ζηλεῖον Αἰγαῖμαν-
δρος ὁ Μιλύσιος, ὁ ὄποιος τῷράπτησε τὴν
λόχοφοιν τὴν Ζωδίακην, καὶ τὰς Ισημερίας· ἐπινόησε
τὰ ὄροσκόπια, τὴν σφαιραν, τὸν γνώμονα, καὶ τὰς
γεωγεωφυκὰς πίνακας, ταῖς κοινῶς λεγομέναις κάρ-
ταις.

Τοῦτον τὸν διεδέχθηκε Αἰγαῖμανδρος, Μιλύσιος καὶ αὐ-
τὸς, ὁ ὄποιος ἐνάθη τῷράπτης, ὅπερ κατεσκέψασε τεταρ-
τυμόερον, ἵτοι ὄρολόγιον μήλιακόν. Οὗτος ὑπέσθητο αρ-
χὴν πατὸς τῷράπτητος τὸν αἴρα.

Τότον τὸν διεδέχθηκεν Αὐταξαγόρας ὁ Κλαζομένιος, ὁ ἐπονομαθεὶς νῦν, διὸ τι ἔγνωεις, τὰτὲ εἶσιν ἐδόξαζε δῆλα περώτην αἰτίαν τῆς παντὸς σῦναν θεῖον. Οὗτος εἴσαται περῶπις εἰσηγητής τῆς ὄμοιομεείας, εἰτ' ἐν τῆς δόξης ὅτι οὐ κόσμος σωίσαται δόπο μέρη ὅμοια.

Αὐτὸν τέλος παύτων τὸν διεδέχθηκεν Αρχέλαος, ὁ ὄποιος οὖτε ἀνατίας ἐφερέσβειν ὅτι ὁ κόσμος συνίσταται δόπο μέρη αὐτόμοια, καὶ ἀνομάδη Φυσικὸς, ἐπειδὴ περῶπις ἔφερεν δόπο τὸν Γανίαν εἰς τὰς Αἴθινας τῶν απεδεινῶν τῆς Φυσικῆς, οὐθα δημιάτισε διδάσκαλος τῆς Σωκράτες.

ΑΡΘΡΟΝ Β'.

Περὶ τῆς Σωκρατικῆς Σχολῆς.

Σωκράτης, ὁ γενέσθηκεν τῷ λιθόργῳ, καὶ Φαναρέπης τῆς μαίας, ὃς τις ἐγένετο εἰς τὰς Αἴθινας 467 χρόνια περὶν Χειτῶν, μέσης ὅλον ὅπερ εἴσαται μαθητής τῷ Αρχελάῳ, ἀφοποιοῦμεν τὰ φυσικὰ, καὶ εἰπεῖδόθη ὅλος διὸ ὅλες εἰς τὸν Ηὔθικων Φιλοσοφίαν, τῆς ὄποιας ἀνομίᾳ δικαίως οὐδὲ τοῖς Ελληνοῖς πατέρεσσιν, καὶ περῶπις εἰσηγητής.

Εκαλλιέργησε καὶ εἰπειλήθη πολλὰ καὶ τῶν Λογικῶν, οἱ ὄποια πολὺ μεγαλιτέρων περόβασιν ἔθελε λάβῃ οὐδὲ τοῖς Παλαιοῖς, αὐτοὶ μετ' αὐτὸν ἀκολυθῶσαν καλλίτερα τὸ οὐδείτερον, καὶ τὰς διδασκαλίας τῶν.

Αὐτὸς δῆλα νὰ ἐλέγχῃ τῶν ἀλαζονίων ἐκείνων, οἱ ὄποιοι εἰπαγγέλλοντο, ὅτι τὰ Ἱξεράντα ὅλα, καὶ ἐφιλογενεῖσαν περὶ παντὸς περάγματος, ἐφροσυεῖτο καὶ θιετίνετο ὅτι δεν Ἱξερε τίποτες. (οὐδὲ, ἐλεγμός, δεν γένεται οἶδα). Καὶ αὐτοὺς τὰς οὐδείβούτες, ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΟΥ-

προβάλλωντας τις πότε μίαν διορίαν, καὶ πότε ἄλλην, ἐρωτήμας πότε σῦντερόν την ερώτημα, καὶ πότε ἄλλο, τὰς εἰδίας νὰ φρεσδιορίζειν ἀκειβῶς τὰς ὄρες, ὅπερ μετεχειεῖσθαι, νὰ ἐκφράζειν λεπτομερῶς τὰς ιδέας τις, νὰ παταβαίνειν διπὸ τὰς θρικὰς καὶ αἰορίστας ἀρχὰς, εἰς τὰς ὄποιας ἐπλανῶνται, εἰς τὰ μεγάλα καὶ ἀτομικά· καὶ σφίγγωντάς τις φτω μῆλον καὶ μᾶλλον, τὰς οὐάγκας τέλος πάντων νὰ ὁμολογῆν καὶ ἀκούτες τῶν ἀμάθειῶν τάξις.

Μὲ τοῦτον τὸν βόπον αὐτὸς ἐδίδασκε τῷν ἀληθινῷ τέχνῃ τῷ συλλογίζεσθαι, καὶ ὅχι μόνον τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Διαλεκτικῆς, ὅπερ πραγματίζεται τὸν βόπον τῷ διποδεικνύειν εἰς ἄλλας τῷν ἀληθειαν, ἀλλὰ καὶ τῷν Αὐτολυτικῷ, τῷτ' εἴσιν ἐκείνῳ, ὅπερ διδάσκει τὸν βόπον τῷ διερίσκειν τῷν ἀληθειαν· ἐπειδὴ οὐ κυρεῖσθαι καλλιτέρα ὁδὸς εἰς τὸ δύρεῖν τῷν ἀληθειαν εἶναι καὶ κυρίως ἐκείνη, ὅπερ αὐτὸς ἀκολυθεῖσαν, ὁ ὄποιος ἀρχῖσυν διπὸ τὸ νὰ ἀμφιβάλῃ μῆτρα λόγον, καὶ νὰ μὲν δέχηται ως ἀληθινὸν ἐκεῖνο, ὅπερ μὲ τῷν πεῖραιν διεῦ γνωρίζεται τέτοιον· καὶ ἔθελον εἰς κάθε πρᾶγμα νὰ φρεσδιορίζηται ἀκειβῶς τὸ στιθὲν τῆς ζητήματος, καὶ νὰ ὀρίζωνται σαφῶς οἱ ὄροι, καὶ εἰς κάθε συζήτησιν νὰ φρεσδιορίζειν βαθμοῦ διπὸ τὰ μεγάλα εἰς τὰς καθόλας, καὶ ὅχι τὸ ἀνατρίον (Χειρισια. Θωμάσιος Φιλοσ. ἀρχ. Κεφ. Δ'. §. 7.).

Ως τόσον ψάσματα γεγενιμένα δοὺ μῆτρας ἀφιγε κάνουσα, καὶ τὰ δόγματα τῆς διδασκαλίας τῷ ἔθελαι εἴναι βέβαια χαρτία, αὐτὸν ἐφρόντιζεν ὁ Ζενόφων καὶ ὁ Πλάτων νὰ μᾶς τὰ διαδώσει μὲ τὰ συγχρέμματά τους.

Αὐτὸς ἐφθασαν εἰς τὸ ἐβδομηκοσὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, κατηγορίθη ὅτι κατεφρονεῖσε τὰς Θεάς, μὲ τὸ νὰ εδέχετο σῦντερον Θεὸν, καὶ διέφθειρε τὰς γένες, χωρίζωντας τὰς διπὸ τὰς γονεῖς των· ἐπειδὴ οἱ γένοι συνέβεχον ἀγελιδὸν δῆτα νὰ τὸν ἀκροάζωνται· ὅπερ τὸν κατεδίκασαν τὰ πίητα πάντα, τῶν ὄποιαν καταδίκασαν.

κλινήματος σε πόλεων ταπεινώσατε νὰ τὼν Χριστοφύρη μὲ στο πολογίαν, ἢ φυγήν· αὐτὸς δὲ μως ψαφέρωντάς την θεληματικῶς, καὶ μηδεγόμενος εἰς τὸ δεσμωτήριον μὲ τὰς μαθητὰς την ὁδὸν αἰδανασίας λυχῆς, καὶ ωδὴ τῆς μελλόσης μακαιρότητος τῆς αἰγαθῶν λυχῶν, ἐτελέστησιν οὐσύχως, καὶ μὲ ψαμονῶ μεγάλω.

Αὐτὸς εἶχεν σὺν αἰχιόλογον αὐτιθμὸν μαθητήρ, απὸ τὰς ὄποιας πολλοὶ ἔγιναν μὲ ταῦτα αρχηγοὶ μηδεφόρων Αἰρέσεων, καθὼς ὁ Εὐκλείδης τῆς Μεγαρικῆς, οὐδὲ ὅποια εἵλεγετο καὶ Εὐεισική, ἢ Διαλεκτική· ὁ Φαῖδων τῆς Ηλειακῆς, διπὸ τὰς ὄποιαν προῆλθεν οὐδὲ Ερεβιακή· ὁ Πλάτων τῆς Ακαδημαϊκῆς, διπὸ τὰς ὄποιαν αὐτοβλάστησεν οὐδὲ Περιπατητική· ὁ Αντιδότης τῆς Κιονικῆς, οὐδὲ ὅποια παρήγαγε μὲ ταῦτα τὰν Σπωτικῶν· οὐδὲ Αείσιππος τῆς Κυρωναϊκῆς, οὐδὲ Ηδονικῆς, οὐδὲ ὅποια ἔδωκεν ἐν μέρει αρχικὴ εἰς τὰν Επικέρειον, ωδὴ τῆς ὄποιων τάτων Αἰρέσεων θέλομέν διηλίσει οὖδη ίδιαίτερον.

ΑΡΘΡΟΝ Γ'.

Περὶ τῆς Μεγαρικῆς, Ηλειακῆς, & Ερεβιακῆς Αἰρέσεως.

§. Α'. Μεγαρική.

Εὐκλείδης ὁ Μεγαρός, μηδέφορος διπὸ τὸν Αλεξανδρέα, ὃς τις σὺν αἰώνα μὲ ταῦτα ἔγινε περίπυρος διὰ τὰ σοιχεῖα τῆς Γεωμετρείας την, ἔλαβεν σύν τόσον μηδέπυρον ἔρωτα μαθήσεως, ὃπος ὤντας ἐμποδισμένος μὲ τιμωρίαν θανάτον εἰς τὰς Μεγαρεῖς νὰ πατήσῃ εἰς τὰς Αθηνάς, (οὗτος τὸν πολέμον, διπὸ κείχον τὸν αὐτὸν τὸ δύων ἔθνη) ἐπήγαντο κάθε μάχη μὲ

εὐδέμαται γυναικεῖα, οὐδὲ νὰ δικάγοται τὸ μαθήματα τῆς Σωκράτες.

Λύτος ἐπεμελήσῃ τῶν μαθητῶν δότο καθε δῆλο τὸν Δογματικόν, οὐδὲ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν Διαλεκτικήν, πᾶντα πινακίδαν ὅμως εἰς τόπον, ὅχι δότο μίαν πανταράν δημοσίαν τὴν γνώσκεν τὴν ἀληθείαν, ἀλλὰ δότο αὐταῖς ἀρμένον ἔρωτα τὸν εἴζεν, εἰς βόπον ὅπτα ή Σχολή, ὅπτα εἰς τὴν πατρίδα λιόντε, καὶ ὀνομάσθη κατ' αρχὰς δότο τὸν τόπον Μεγαρικήν, μετωνομάσθη ἐπειτα δέ, τὴν εδικλήν τὰ ερειτικὰ δημόσιαν Εὐειτικήν· καὶ ἐπειδή αἱ ἔρδες ἐγίνουνται κατ' ἔρωτα πόνεισιν, ὀνομάσθη ἀκόμη καὶ Διαλεκτικήν.

Εὐχεδόχας πρῶτον τὸν Εὐβυλίδην, ὁ ὅποιος ἐφεύρει τὸν εἶδος δημιχειρίσεως, ὅπτα ὀνομάσθη Σωρείτης, καὶ διόποιος λέγεται νὰ εὔχειριστε καὶ διδάσκαλος τὰ Δημοδεύτας· ἐπειτα τὸν Λαλεῖτην, τὸν Εὐφαντον, Απολλανιόν τὸν Κρόνον, τὸν Διόδωρον, τὸν Ιχθύαν, καὶ Κλινόμαχον, τὸν Στίλπονα, οἱ ὅποιοι ὅλοι ἦτον αἰνατεριάχιτοι καὶ πονηρότοι εἰς τὸ εἴζεν δημόσια δημόσια πρᾶγμα καὶ εὐλογον καὶ ἀλογον, δέσμον καὶ Σοφισταὶ ὀνομάσθησαν.

§. B'. Ηλειακή, ή Ερετειακή.

Φαῖδων ὁ Ηλεῖος, αὐτὸς δότο τὰς πλέον αἰγαπητὰς μαθητὰς τῆς Σωκράτες, λιόντε τὴν χολήν, οὐδὲ ὅποια κατ' αρχὰς ὀνομάσθη Ηλειακή, εἰς τὴν ὅποιαν τὸν διεδέχθηκεν ὁ Πλειστανός· μηδὲ παῦτε ὅμεις, αἰπεριώνατες εἰς Μανεδηρίου τὸν Ερετειέα, ὀνομάσθη Ερετειακή, εἰς τὴν ὅποιαν τὸν διεδέχθηκεν ὁ Ασκληπιαδης, διάφορος δότο τὸν περίφημον Γαϊδὸν, δημόσιον μετήρχετο τὴν Ιατρικήν εἰς τὴν Ρώμην δῆλον Πομπηΐας, καὶ Καίσαρος.

Περὶ τῆς Ἀ'καδημαϊκῆς ἐπειταντικῆς
Αἰρέσεως.

Σ. Α'. Α'καδημαϊκή.

Ο' αφεντικότερος δότος τῆς μαθητῶν τῷ Σωκράτεις
ἦτον ὁ Πλάτων, ὃς τις ἐγένετο εἰς τὰς Αἰθιώπias 426
ἔπειτα Χιλιάδες. Α' πεπτύσκωντας ὁ Σωκράτης, όπος
ἐδόθη εἰς πειρηγίσεις· ἐπῆγεν εἰς τὴν Ιταλίαν διὰ
τὰ σωμομιλίσῃ μὲν τῆς Πυθαγορείας· ἐπῆγεν εἰς τὴν
Αἴγυπτον νὰ βγλεῖται μὲν τῆς Γερεῖς τῷ Αιγυπτίων·
Ἐ' πειτα γνείζωντας εἰς τὴν πατείδα την, λέγοιξε τὴν
Σχολιά την εἰς σῦνα τόπου κατάσκιδον ἀπὸ δύοδρα, οὐ
όποια, ἀπὸ Ε'καδημον τὸν κτήτορα τῆς τόπου, ὀνομάσθη
τορῶν Ε'καδημία, καὶ ἐπειτα Α'καδημία.

Οὗτος εδόξαζε τὴν ὑλὴν αἰδίον, ἄμορφον ὄμας
καὶ ἔσωτελον, καὶ μεμορφωμένην ἐπειτα καὶ τεταγμένην
καὶ Θεόν. Εἰς τὸν Κόσμον ἀπέδιδε μίσην φυχῶν αἰ-
δίον, οὐ όποια διοικεῖ τὸ πᾶν, καὶ τὴν θείαν φρόνοιαν.
Κοντὰ εἰς τὸν φρῶτον καὶ αἰώτατον Θεὸν, ὑπέθετον ἀ-
κόμη καὶ ἄλλας Θεοὺς καπιτέρας, οὐ δαίμονας, τὰς ό-
ποιάς τὰς εδόξαζεν ως δοπορροίας τῷ Θεῷ. Α' πορ-
ροίας Θεός ἐνόμιζε προσέτι καὶ τὰς αὐθωπίας φυ-
χὰς, καὶ διὰ τόπο φύσει αἰδίας καὶ αἰθανάτων· ἀφ' γοῦ
μως κλεισθνεὶς εἰς τὰ σώματα διοβάλλειν κατ' αὐτὸν,
οὐ συγχέειν τὰς φρωτοτύπους ιδέας των, τὰς ὅποιας
φρέπει νὰ παχίζειν διὰ νὰ τὰς διποκτίσειν πάλιν διὰ
μέση τῆς θεωρίας, καὶ γάρ τοι νὰ ὄμοιωθεῖν ὡς ὑπαρ-
χῆς μὲ τὸν Θεόν, καὶ νὰ διπερέψειν πάλιν εἰς αὐτὸν
μηδὲ τὸν θαύματον τῷ σωμάτων.

Τὴν Σχολιάν τὸν Πλάτωνος τὴν διεδέχθησαν οἱ

Ἐπείσιππος ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῖς τῷ, Σουκράτης,
Πολέμων, Κράτωρ, καὶ Κράτης, οἱ δόποιοι ἐφύλαξαν
ἀθραράκτη τὰ δόγματα τῆς διδασκαλίας τῷ, καὶ
διὰ τότε σωίσαν τὴν ἀρχαίαν Αἰαδημίαν.

Αρκεσίλαος ὅμως, ὅπερ διεδέχθηκε τὸν Κράτητα,
ἔκαμψεὶς αὐτὴν κάποιας μεταβολᾶς, καὶ κατέστησε τὸν
μέσην Αἰαδημίαν, εἰς τὴν δόποιαν ἔχει διαδόχας τὸν
Λακίδην, τὸν Εὔανδρον, καὶ τὸν Ηγυσίνον.

Καρνεάδης τέλος πάντων, ὅπερ διεδέχθηκε τὸν Ηγυ-
σῖνον, ἔκαμψεὶς ἄλλας μεταβολᾶς, καὶ κατέστησε τὴν
τέσσαραν Αἰαδημίαν, εἰς τὴν δόποιαν τὸν ἱκολώθησαν
πρῶτον ὁ Κλιτόμαχος, ἐπειτα ὁ Φίλων, ὁ ὄποιος
πιγμαίνων εἰς Ρώμην ἤπειρον τὸ πολέμιον τῆς Μιδειδάτης,
ἔλαβεν ἀκροατήν τὸν Κικέρωνα, καὶ τελευταῖον Αὐ-
τίσχον τὸν Αἰσκαλονίτην.

Η διαφορὰ τότεν τῇ έτιῶν Αἰ-
αδημαϊκῶν Αἴρεσεων ἥτον περὶ τὴν βεβαιότητα τῇ
αὐθρωπίνων γνώσεων. διότι ὁ Πλάτων ἔλεγε, ὅτι
ἐπειδὴ τὰ φράγματα μανθάνονται ἄλλα δῆλα τῇ αἰδή-
σεων, καὶ ἄλλα δῆλα τῷ νοὸς, ὁ μὴ νῦν φέρει τὴν
ἀληθινὴν ἔπιστήμην καὶ βεβαιότητα τῇ φραγμάτων,
οἷς δὲ αἰδήσεις διὰ ιμπορτῆν νὰ παράξῃ, εἰ μὴ τὸν
ἀπλεῖν δοξασίαν καὶ πιθανότητα (Κικερ. Αἰαδημ.
Ζητήμ. Λ'. καὶ Δ'). Οὐ Αρκεσίλαος δέ τοι σκανδαλίας ἔ-
λεγε ὅτι ήμεῖς οἱ αὐθρωποι διὰ ιμπορτῆμαν νὰ ξεδί-
ρωμεῖς κάνεις φράγμα, καὶ ὅτι αὐτὸν ή φύσις τῇ
φραγμάτων διὰ έπιδέχεται αληθινὴν ἔπιστήμην (Κι-
κερ. αὐτόθι). Οὐ Καρνεάδης πάλιν ἔλεγε, ὅτι ή α-
ληθεῖα δείσκεται, ναὶ, εἰς τὴν φύσιν τῇ φραγμά-
των, τίται ὅμως εἰς ήμᾶς ἀκατάληπτος (Κικερ. Α-
ιαδημ. Δ'. καὶ Εὐσέβ. Προσδασκ. Εὐαγγελ. 14.).

Εἰς τὰς μὲν ταῦτα χρόνες ανεβλάστησε καὶ μία ἄλλη
Πλατωνικὴ Αἴρεσις, ἡ ὄποια ὠνομάσθη τῇ Πλατωνι-
κογιανιόρων· ἄλλα περὶ ταῦτα θέλομεν ὄμιλοῖσι τοῖς ἐφεζῆσι.

§. Β. Περιπατητική, ἡ Α' εἰρητελική.

Αεισοτέλης, ὁ υἱὸς Νικομάχος τῷ ἰαῖδῃ ἐγένετο εἰς Σπάρτην, Πόλιν Μακεδονίας, 382 ἔτη περὶ Χειρῶν. Αὐτὸς ἐμαδίτοντος **20** χρόνων ἀνὴρ Πλάτων, ὁ ὄποιος ἐσυνίθηε νὰ τὸν ὀνομάζει φυχήν καὶ νὰν τῆς Σχολῆς της. Φίλιππος ὁ Μακεδών τὸν εἰρητελεστανὸν παιδικῶν τὸ μεγάλα Λ'λεξανδρύ, μὲ τὸν ὄποιον εἴσατο οκτὼ χρόνας, καὶ ὁ ὄποιος ἐσυνίθηε νὰ λέγῃ, ὅτι διποτὸν πατέρα τὸ ἔλαβε τὸ εἶναι, καὶ ἀπὸ τοῦ Αεισοτέλη τὸ εὖ εἶναι. Γυείζωντας μὲ ταῦτα εἰς τὰς Α' Θείας, ἐπειδὴ εἰς τὰς Α' καδημίας εδίδασκεν ὁ Ξενοκράτης, αὐτὸς λέοντος χολεῖον εἰς τὸ Λύγειον, τὸ ὄποιον ἦτον σὺνας τόπος οἰκοδομημένος διποτὸν Περικλέα, καὶ νὰ ἀσκεῖνται οἱ νέοι τὰς γυμναστικὰς καὶ πολεμικές· καὶ ἐπειδὴ εἰς αὐτὸν τὸ χολεῖον εδίδασκεν ὅχι ὅπλη καθέδρας, ἀλλὰ πεπαγῆτας, οἱ μαθηταί τα ὀνομάσαν Περιπατητικοί.

Εκράτησε τὸ χολεῖον τῷ δεκατρεῖς χρένας· ἐπειτα πλαγκαζόμενος διποτὸν τὰς θερβαλὰς τῇδε ἐχθρῶν νὰ φύγῃ εἰς τὴν Χαλκίδα Πόλιν τῆς Εύβοίας, ἀφιστεις θάδοχόν της Θεόφραστον τὸν Ερέσιον, τὸν ὄποιον τὸν διεδέχθη Σεβάτων ὁ Λαμψακίων. Τάπον τὸν διεδέχθη Λύκων ὁ Τρώς, Α'είσων ὁ Κεῖος, καὶ πελματικὸν Κερτόλαος, καὶ Διόδωρος.

Ο' Α'εισοτέλης, μὲ τὸ οὐφυλὸν καὶ βαθὺ πνεῦμα της, ἐνηγκαλίδην χεδὸν ὅλας τὰς τέχνας καὶ ὅπιστίμας, τὴν Ποιητικὴν, τὴν Ρητορικὴν, τὴν Δογματικὴν, τὴν Μεταφυσικὴν, τὴν Η'θικὴν, τὴν Πολιτικὴν, τὴν Φυσικὴν, καὶ κατ' ἔκσοχην τὴν Ισοερίαν τῇδε ζώων, εἰς τὴν ὄποιαν, οὐαὶ Βονδείας, καὶ τῷ οὗτι βασιλικῆς συνδρομῆς τὸ μεγάλε Λ'λεξανδρύ, ἐκαμε παραπτηρίσεις καὶ ανακαλύψεις θαυματίας.

Αὐτὸς πρῶτος κατέτρωσε τὴν Δογματικὴν εἰς πραγματείαν συσηματικὴν, ἀγκαλὰ καὶ αὐτὸς ἐνηχολίθη

ερχότερον εἰς τὴν Διαλεκτικήν, ἀλλὰ εἰς τὴν Α'-
παλύτικήν· καὶ συγγνωσέος ὁ αὐτὸς, αὐτὸν τότε εἰς
ἀκμήν, ή απατλή τέχνη τῆς Σοφιστῶν, ἐξεχάθη αὐτόν
ταγκαυότερον. Δόπον κάθε αὐτὸν νὰ διδάξῃ τὸν ξόπον,
δῆρε τὰ ὄποιά νὰ τὰς καταβάλλῃ.

Τὰ βιβλία, ὅπερ ἐσώθεσαν ἐπάνω εἰς τὴν Λο-
γικήν, ηαὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Φιλοσοφίας, εἶναι αὐτοί
ταξιδεύτηκαν. Διορύχης ὁ Λαέρτιος μᾶς ύφενες σὺν κα-
τέλογον τύπων διεξοδικώτατον· εἰς τὰ ὄποια ὅλα ἀφι-
σει διέδοχος τὸν Θεόφραστον, δόπον τὸν ὄποιον απέρα-
σαν μεταπολεῖται διαδίκης εἰς τὴν Νιλέα, ηαὶ εἰς τὰς
κληρονόμιας τὰς, οἱ ὄποιοι, φοβάμενοι μὲν τὰς τὰ πά-
ρεν οἱ Βασιλεῖς τῆς Περγάμου, καὶ τὰ μετακομίσχυν εἰς
τὴν μεγαλωτάτην βιβλιοθήκην, ὅπερ μὲν απόδης με-
γάλης δόπον διέφορα μέρη συνέθροιζον, τὰ ἔθαψαν
εἰς τὴν γῆν, εἰς τὴν ὄποιαν ἔμεναν τὰ περιαστέ-
ρα. Άφ' εἰς μὲν 130 χρόνις δίγυηκαν δόπον τὴν γῆν, ἐ-
πωλήθησαν εἰς Α' πελικῶντα τὸν Τίτον, ὁ ὄποιος α-
νεπλήρωσε πολλὰ ἐλλείματα καὶ τὴν φαντασίαν τὰ.
Αὐτὸς τόσα αὐτοπληρώματα ἔκαμψε εἰς αὐτὰ μὲν ταῦ-
τας Θυραμνίων ὁ Γράμματικός, εἰς τὸν ὄποιον εὖδόθη-
σαν δόπον τὸν Λ. Σύλλαν (ι), ὁ ὄποιος τὰ ἔφερεν εἰς
Ρώμην μαζὶ μὲν ἄλλα λάφυρα, αφ' εἰς ἐπόρθησε τὰς
Αἴθινας. Τοιάτις λογῆς διερθαρμήσα καὶ νυνοθεμένα
τὰ συγχρεάμματα τῷ Α' ειριστέλεις σύζεδόθησαν περάτην
φθεῖ παρ' Αὐδρούκη τῷ Ρ' οδίᾳ, ὁ ὄποιος αφ' εἰς βα-
λκανοῖς πάξιν ἐκεῖνα, ὅπερ αὐτίκεν εἰς τὴν Λογικήν,
Η' θηκεῖν, καὶ Φυσικήν, δέείσκωντας ηαὶ μερικά, ὅπερ
εἰπομένατο διέτη τῆς ὄντων σὺν γέρει, ηαὶ μὲν ο-
ξεύρωνταις εἰς ποιάν δόπον τὰς εἰρημένας κλάσεις ἐπε-
πει τὰ τὰ αὐτάξια, τὰ ἔταξιν ὕσερα δόπον τὰ φυσικά,

ὅπει-

(ι) „Καὶ τὸν Α' πελικῶντας βιβλιοθήκην καταλαβὼν ὁ Σύλλας καὶ
Ορα Σεΐδης ἐν τῇ λέξει Α' πελικῶν.

δημόφωντάς τα ἐξ' αὐτοῦ, Μετά τὰ φυσικά· καὶ σύντελον προῆλθε τὸ ὄνομα τῆς Μεταφυσικῆς, οὐδὲν διαφέρετερα ἐφηρμόδη καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Φιλοσοφίας, ὅπου πραγματεύεται περὶ τῶν πνεύματων, οὐδὲν διαφέρει.

A P O R O N E.

Περὶ τῆς Κωνικῆς ἢ Στωικῆς Αἵρεσεως.

§. A'. Κωνική.

Η Κωνικὴ Αἵρεσις ὠνομάζει ὅταν πρῶτον δόπο τὸν τόπον, εἰς τὸν δόποιον ὁ Αὐτιδεύς λέγεται τὸ θολεῖον τοῦ, ὁ δόποιος ἡτού πλησίον εἰς εὖα Ναὸν τοῦ Ήρακλεος ἔξω δόπο τὰς Αἴθινας, καὶ ὠνομάζετο Κυνόσαργες, δόπο εὖα κιώνα ἀργὸν, τότε ἔτι σκύλον ἀστρον, ὁ δόποιος ἥρπασε ποτὲ Θῦμα, καὶ ἐφυγὼν ἀντῆ. Δεύτερον ὠνομάζει Κωνικὴ καὶ δόπο τινα κιώναν αὐθαδειαν, καὶ τὸ δικτικὸν, διότι ἐσανθίζειν γὰρ ἔχει οἱ Φιλόσοφοι αὐτῆς τῆς Αἵρεσεως.

Αἴπο τὰς διδασκαλίας τῷ Σωκράτειον ἔκειναι μόνον ἥρεσαν εἰς τὸν Αὐτιδεύην, ὅσαι ἀπέβλεπον εἰς τινὰ αὐτοχτῶν τριῶν δεινῶν, καὶ καταφρόνησιν τριῶν αὐθαπίνων πραγμάτων. Τὰς ἐμεταχειρίδηις ὅμως μὲ τόσιν υπερβολῶν, ὅπερ ἐπέσει ὅχι μόνον εἰς μίαν πτωχίαν ἐκάστον, ἀλλὰ καὶ εἰς μίαν παντελῆ ρύπαρότητα, εἰς τινὰ διόποιαν λέγοστε τινὰ αὐτοχθωτίαν, καὶ τινὰ ὠνόμαζειν ἐλεύθερίαν.

Τέτοιοι διάδοχοι πρῶτοι καὶ ὀνομαστότεροι ἐχημάτισαν Διογόρης ὁ Σινωπὺς, Μόνιμος, Οὐρισίκρατος, Κράτης ὁ Θηβαῖος, μὲ τινὰ γωνικαῖς Ιππαρχίαν, Μηδόκλης, Μανίππος, καὶ Μενέδημος.

§. Β'. Στωϊκή.

Ζιών ὁ Κίττιος ἐνάρη μερικὸν καιρὸν ὄπαδὸς τῷ Κράτιτος, μῆτρας δὲ τῷ Ἱρεστῷ οὐ ρύπαρότις; καὶ αἰσθέσα τῇ Κακιῶν, μάλιστα ἀφ' ἧς ἀρχισεν τὰ δικά της Φιλοσόφους τῇδε ἀλλων Αἰρέσεων, Διοδωρού διλαδί τὸν Κρόνον, καὶ Στίλπονα τὰς Μεγαρικάς· Ξενοκράτειν γαρ. Πολέμωνα τὰς Λ' καδημαῖκας· ὅπερι εὐχράτησιν διποτὲ κακιὰ δόγματα, ὅσα ἀπέβλεπον εἰς τὴν αρχιλίτιδον δεινῶν, καὶ διπορρίπτωντας τὰ λοιπά, λαοῖς χολεῖον εἰς τὰς Σποιας, τιὼν θείφυμον διετὸν ζωγραφίαν τῷ Πολυγνώτῳ, γαρ ἀπ' αὐτῶν οἱ σπουδοί τὰ ανομάλησαν Σπωϊκοί.

Εἰς αὐτὸν τὸ χολεῖον διεδέχθησαν τὸν Ζιώναν ὁ Κλεάνθης, ὁ Χρύσιππος, Ζιών ὁ Ταρσῖος, Διογένης ὁ Πτολεμαῖος, Αὐτίπατρος ὁ Σιδώνιος, Παναίτιος ὁ Ρόδιος, καὶ Ποσειδώνιος ὁ Επαμίδης.

Οἱ Σπωϊκοὶ ἐπειελῆθησαν πολλὰ τινὰ Διαλεκτικὰ, τινὰ ὄποιαν τινὰ παραμοίαζον μὲν τὸν γεόνθον κεκλεισμένον, καθὼς τινὰ Ρητορικὰ μὲ τινὰ παλεύματα αὐτοκτὸν, καὶ ἵτον ἔπιπτοντας εἰς τὸ συλλογίζεσθαι. Οὐμας οὐδὲν ἀγχίνοια γαρ λεπτολογίας τις ἐπιπτεπολλάκις εἰς τινὰ σοφιστικὰ τέχνην, τινὰ ὄποιαν ὁ Ζιών τινὰ ἔμαθεν διποτὲ τὰς Σπωϊκάς.

Εἰς τινὰ Ηὔπικαν καλὸν μόνον ἐνόμιζον τινὰ ἀρετὰν, καὶ κακὸν μόνον τινὰ κακίαν· τοὲ δὲ λοιπὰ ὅλα τὰ ὄνομαζον αἰδίχειφορα. Τὸν Σοφὸν τὸν Ηὔπελαν παντάπασιν ἐλεύθερον διποτὲ πάρη· ἐπειδὴ τὰ πάθη, ἐλεγον, ἐμαντιόνονται εἰς τὴν ἀρετικήν. Εὐγάρειζον σὺν μόνον Θεῷ, τὸν ἐποχαίζοντα ὄμως ὡς συμισῶγτα τινὰ φυχίων τὰ παντὸς, καὶ ψυστείμβον εἰς τινὰ τυφλῶν δεσμοτείαν τῆς Εἰμαρμένης· διέφοροι καὶ τότο διποτὲ τὰς Πλατωνικάς, οἱ ὄποιοι τινὰ φυχίων τῆς Κόσμου τινὰ ἐδόξαζον οὐδεφορετικῶν διποτὲ τὸν Θεόν.

Περὶ τῆς Κυριωτικῆς, καὶ τῆς Ἐπικρέσας
Αἱρέσεως.

§. A. Κυριωτική.

ΕΚ σχεμέρια αὐτικειμύνη εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς Αὐτοθύτους ἡτον οὐδιδασκαλία Λειτίππου τῆς Κυριωτικῆς. Καὶ εἶναι νὰ θαυμάζῃ τινὰς ὅπῃς δόπο μίαν καὶ τὴν αὐτὴν χολὴν τῆς Σωκράτες ανέκυψαν δύω Αἱρέσεις τόσον ἀνατίαι αλλήλων. Οὐ Λειτίππος, Σεπτώπεις ὅλην τὴν οἰδαιμονίαν εἰς μόνην τὴν ιδονικήν, ἐπάχιζε μὲν κάθε ἕρόπον νὰ απερυῖται μίαν ζωὴν παντάπασιν ιδονικήν, καὶ δόπο τῦτο η Αἱρέσις της ὠνομάδης Ηδονική.

Τὸν Λειτίππον τῦτον τὸν διεδέχθη Λειτίππος, ὁ γῆρας τῆς Θυγατρός της Αρύτης, ὁ ὅποῖος αὐτόμεσα εἰς τὰς μαθητὰς της εἶχε καὶ τὸν Θεόδωρον, τὸν δέ τὴν ἀκρανίαν ἀσωτείαις καὶ ασέβειαις, ἐπονομαθέσηται Λεωνίδης ἀργεῖται τὴν ὑπαρξίαν καὶ τὴν Θεότηταν, καὶ κάθε αὖλος φίσιας.

Τῷτον τὸν διεδέχθη Αὐτίπατρος, τὸν ὅποῖον τὸν διεδέχθη Επιτιμίδης ὁ Κυριωτικός. Τῷτον τὸν διεδέχθη Παραιβάτης, τὸν ὅποῖον τέλος πάντων τὸν διεδέχθησαν Ηγυπτίας ὁ Πεισιθεάτος, καὶ Αὐτίκεεις.

§. B. Επικρέσος.

Επίκρεσος, ὁ γῆρας τῆς Νικοκλέως Αὐθεντίδης, ὃς τις έφευγε τὸν 340 ἔτη περὶ τὴν κοινὴν ἔτος, εἰς Γαργύτιον, χωρίου ὄλιγον ξέμακρα δόπο τὰς Αὐθεντίδας, μηδὲν ὅπῃς δοὺς εἰσάθη μαθητὴς κακονός Κυριωτικῆς, αλλὰ μά-

λιγαίς ἐκαυχῶτο ὅτι δούσε κάνεια Διδόσκαλον,
ὑδέχθη μὲν ὅλον τῦτο τὸ αἰχίωμα τῷ Κυριωτικῷ, ὅτι
πάντες δύδαιμονία συνίσταται εἰς τὴν ἴδοντα. Αὐταῖς
λαὶ ἐπρόθετο ὅτι οὐ πρωτίση δύδαιμονία ἴσταται εἰς
τὴν ἴδουχίαν τῆς Φυχῆς, οὐ όποια δούσε ἴμπορεῖ νὰ
αφοσκηθῇ χωρὶς τῶν μετεχότων, καὶ τὰς ἄλλας ἀρ-
τάς. Αὐτὸς ἡτού τῇ ἀληθείᾳ ὀλιγαρκίας εἰς τὴν δίαι-
ταν τῷ Χριστῷ οἱ ὀπαδεῖ τὸ ὄμος δούσε ἡτού τέ-
τον, οἱ οποῖοι ἀνομάζευται ναὶ, ὅπικέρειοι, εἰς τὰ
ἔργα ὅμως κατέχθηται ἡτού ἴδοντικοί.

Οὐ Εὐπίκρεος ἐκράτησε χολεῖον πρῶτον εἰς Μιτυ-
λίνην, τοῦ πεπτατού εἰς Λάριζαν, καὶ τέλος εἰς τὰς Αἴθι-
νας, εἰς σύνα κῆπουν, τὸν ὅποιον τὸν ἀγόρασε δι' αὐτὸ-
ντὸ τέλος. Εἰς τὰς Αἴθινας ἀφίγε εὔαδόχες Ερμα-
χού, Πολύτρατον, Διονύσιον, καὶ Βασιλείδην· εἰς
Λάριζαν, Μιτσόδαρον, Πολύανον, καὶ Λεόντιον.

Μᾶς ἀφίγε κάπεις κανόνας ἐπιών εἰς τὴν Δημ-
ήλω, τὸ ὅποιον δι' αὐτὸν τῦτο τὸ ὀνόμασε Καρονικόν.
Τεία κειτέρα, οὐ μέσα εἰς τὸ κείνειν φέρει τῆς ἀλη-
θείας ὑπέθετε· τὰς αἰδήσεις, τὰς προλήψεις, καὶ
τὰ πάθη, ταῦταν εἰπεῖν τὴν ἴδοντα, καὶ τὴν ἀλη-
θόνα. Εἰς τὰς αἰδήτας πράγματα ἔλεγχο ὅτι αἱ αἰδή-
σεις καθ' ἑαυτὰς δούσε ἀπατῶν, καὶ ὅτι οὐ παύληψις
(δόξα) ὅπερ ἔμναται διπὸν αὐτὰς, εἰναι ἀληθῆς οὐ
λαδῆς, καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῆς, οὐ κατ' αὐτῆς μαρτυρίαν
τῇ αἰδήσεων. Εἰς τὰς ροπτικὰ, εἴτ' ἐν ἴθικα ἔλεγχο, ὅτι
πορέκει νὰ αἴρεται πὸν ἴδοντιν, ὅπερ δούσε ἔχει συ-
νηματίων μαζίτης λύπην, καὶ νὰ διπορθύγωμεν τὴν
λόπην, ὅπερ δούσε ἔχει μαζίτης ἴδοντιν. Ως τόσον νὰ
διπορθύγωμεν μίαν ἴδοντιν μικροτέρων, ὅπερ γίνεται
ἐμπόδιον εἰς μίαν μεγαλιτέρων· καὶ νὰ αἴρεται
μίαν λύπην μικροτέρων, ὅπερ ἴμπορεῖ νὰ μᾶς ξ-
παλλάξῃ διπὸν μίαν μεγαλιτέρων.

Εἰς τὰ Μεταφυσικὰ αἰνιρρῆς παντάπασι τῷ ἀύλον,

καὶ τὸν αὐθανασίαν τῆς Φυχῆς, καὶ δοὺ παρεδέχετο ἄλλο, εἰ μὴ μόνην τὸν ὑλικόν. Εἰδέχετο τὸν ὑπαρξιν τὸν Θεῶν, ὅμως λόγῳ φραστότερον, φᾶσαι φράγματι· εἰπειδὴ τὰς ἡθελε σωματικές, καὶ παντάπασιν ἀργακές, εἰς βέβηλον ὅπερ δοὺ ἴχθυραν κατ' αὐτὸν τίποτες, μήτε ἀφρόντιζαν δῆλα ἐκεῖνα, ὅπερ συμβαίνουν εἰς τὸν Κόσμον. Ως καὶ εἰς αὐτὸν τὸν θύμεσιν τῷ Κόσμῳ λέγει πῶς δοὺ εἴχοι κάμμια μεταχήν· ἀλλὰ ἔγινε καὶ αὐτὸς δότο τῷ τυχαίᾳ συδρομῇ τὸν αὐτόμαν, μορθίων δηλαδὴ μικροτάτων καὶ αδιαιρέτων τῆς ὑλικῆς· γνώμην, τινὲς ὅποιαν τινὲς ἐπῆρον δότο τὸν Λαύκιππον καὶ Διηρόχειτον, φᾶσαι τὸν ὅποιων θέλομέν διμιλήσει μῆτε ταῦτα.

Αὗται εἴναι αἱ δάφνοροι Λιρέσεις, ὅπερ αὐτοῖς σαν δότο τινὲς Γανικλί, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν Σωκρατικλί Σχολίω. Τώρα μεταβαίνομέν εἰς ἐκείνας, ὅπερ ἐβλάστησαν εἰς τὰς αὐτὰς χρόνας δότο τινὲς Γαλικλί.